

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ Ν. ΧΑΝΙΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ»

Χώρα φορτωμένη ιστορία, χώρα φορτωμένη με καρπούς. Γη μοναδική των Αγίων, των ποιητών, των φιλοσόφων, πατρίδα των γονέων μας, πάντα θα κατοικείς στο νου και την καρδιά. Πατρίδα της καρδιάς και της ψυχής πατρίδα.

Η ψυχή που πήραν μαζί με τους Αγίους, κάποιους μπόγους που ήταν όλα τους τα υπάρχοντα, μαζί και τον άυλο πολιτισμό τους που βοήθησε στην ανάταση της Ελλάδας, καθώς και το Ιωνικό χρώμα που φύλαξαν στον κόρφο τους, στη θέση της καρδιάς τους φυλαχτό, ήταν η φυσική πηγή δύναμης που τους βοήθησε να μη χαθούν μέσα στη συμφορά και να επιβιώσουν στη μάνα πατρίδα.

Δημιούργησαν συλλόγους που σφυρηλάτησαν με πάθος την ιδέα των Αλησμόνητων Πατρίδων, σαν μία αδιάσπαστη συνέχεια τους, ιστορική, πολιτιστική, θρησκευτική.

Αυτό κρατούσε ζωντανό το όραμα, ατόφια τη μνήμη. Στον απόηχο της μνήμης η νοσταλγία για τη γλυκιά πατρίδα... την ανάμνησή της δυνάμωνε το συναίσθημα. Η αγάπη, η πίκρα, το πάθος που έφεραν μαζί τους για τους τόπους από όπου βίαια τους ξερίζωσαν.

Η Μικρά Ασία, η πατρίδα μας είναι ένα καντήλι ακοίμητο στο εικονοστάσι της ψυχής μας. Είναι ένα υπόγειο ποτάμι που περνά με το αίμα μας από γενιά σε γενιά. Είναι η ζωή που κυλά στις φλέβες μας.

Οι Μικρασιάτες α' γενιάς που ήρθαν στα πανέμορφα Χανιά, τα Χανιά των γιασεμιών με την πλούσια ιστορία, μετά από πολλά βάσανα και ταλαιπωρίες ένωσαν την ανάγκη να διατηρήσουν τα ήθη, τα έθιμα, τις παραδόσεις, την πλούσια λαογραφία, τον τρισχιλιόχρονο πολιτισμό του τόπου που γεννήθηκαν, των τόπων όπου πρωτοαντίκρισαν το φως του ήλιου και βύζαξαν το πρώτο γάλα της μάνας τους.

Με την παρότρυνση και στήριξη του τότε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυδωνίας και Αποκορώνου και νυν Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου, μικρασιατικής καταγωγής, με πολύχρονους αγώνες, κόπους και προσπάθειες με τον Ευάγγελο Κακάρογλου που ήταν η ψυχή, ο πυρήνας, το πρώτο κύτταρο και πρωτεργάτης, μαζί με άλλους άξιους Μικρασιάτες και Μικρασιάτισσες, κατάφεραν να ιδρύσουν την Αδελφότητα Μικρασιατών Ν. Χανίων «Ο Άγιος Πολύκαρπος» προς τιμήν του Επισκόπου Σμύρνης Αγίου Πολυκάρπου.

Η Αδελφότητα συνήλθε για πρώτη φορά σε σώμα το 1983. Η ξεριζωμένη προσφυγιά είχε βάλει πλέον βαθιά γερά θεμέλια για τη διατήρηση και διαφύλαξη της Μικρασιατικής Ιδέας, θεματοφύλακας των ιδεών και αξιών της Ιωνικής καταγωγής τους.

Ο πόνος, η νοσταλγία για τις αλησμόνητες πατρίδες που κατάτρωγε τα σωθικά τους, έγινε η κινητήριος δύναμη για να αγωνιστούν και να εκπληρώσουν τους σκοπούς και τους στόχους της Αδελφότητας.

Ο Ευάγγελος Κακάρογλου διετέλεσε Πρόεδρος της Αδελφότητας για πολλές τετραετίες. Με τα άξια μέλη του Δ.Σ. σύντομα κέρδισαν με το ήθος και την εργατικότητα τους τον σεβασμό, την εμπιστοσύνη, την αγάπη των Χανιωτών. Με ομιλίες, διαλέξεις και άλλες εκδηλώσεις διατήρησαν τις μνήμες και τον πολιτισμό της λαβωμένης Ιωνικής Γης ζωντανό. Οι μνήμες φυλάνε πατρίδες και τις πατρίδες τις κουβαλάμε μέσα μας. Αργότερα, τη σκυτάλη και τη βαριά ευθύνη για τη διαφύλαξη της μικρασιατικής κληρονομιάς ανέλαβε ένας άλλος προικισμένος με τα χαρίσματα των Ιώνων, μικρασιάτης αγωνιστής, ο Ηρακλής Αναγνωστόπουλος. Είχε μεγάλη αγάπη και πάθος αστείρευτο για την αγιασμένη γη των προγόνων του και συνέχισε επάξια το μεγάλο έργο του προκατόχου του. Έδωσε μάχες με τα μέλη του Δ.Σ. για την ανέγερση του μνημείου της Ξεριζωμένης Προσφυγιάς.

Σε συνεργασία με τον τότε Δήμαρχο Χανίων κ. Γεώργιο Τζανακάκη, το Δ.Σ. και τη βοήθεια της μικρασιάτισσας Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου, ιατρό Χριστίνα Φραγκογιάννη, ξεκίνησαν οι πρώτες διαδικασίες για την ανέγερση του πρώτου μνημείου για την κατατρεγμένη προσφυγιά στην Κρήτη με δαπάνη της Δημοτικής Αρχής. Κατόπιν διαγωνισμού η μελέτη ανετέθη στον Κύπριο γλύπτη Παναγιώτη Πασάντα. Μεγάλο επίτευγμα του Προέδρου και του Δ.Σ.

Έχει φτάσει πλέον η ώρα να αναλάβουμε εμείς με τους εξαιρετους συνεργάτες την υλοποίηση του ονείρου της ανέγερσης του Μνημείου. Καταφέραμε να φέρουμε εις πέρας αυτό που ξεκίνησαν οι προκάτοχοί μας. Επί Δημοτικής Αρχής κ. Κυριάκου Βιρβιδάκη έγιναν τα εγκαίνια του Μνημείου από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνό. Το όνειρο πλέον είχε γίνει πραγματικότητα. Έτσι ξεκινήσαμε καινούρια όνειρα, βάλουμε καινούριους στόχους, πάντα με φάρο και οδηγό τη Μικρασιατική Ιδέα, τα χνάρια και τα πατήματα που είχαν χαράξει οι προκάτοχοί μας που πάντα σεβόμαστε. Η ευθύνη μεγάλη μα η αστείρευτη φλόγα η ίδια... Συνεχίσαμε την προσπάθεια για τη δημιουργία χορωδίας, που είχε ξεκινήσει ο κ. Ηρακλής Αναγνωστόπουλος με τον Αιδ. π. Εμμανουήλ Μπλαζάκη, Εφημέριο του Ι.Ν. Αγ. Νικολάου Σπλάντζιας, με μικρασιάτες ενορίτες. Συνεχίσαμε την προσπάθεια με τον π. Βασίλειο Κιάσσο που απλόχερα κι εκείνος αγκάλιασε την προσπάθεια ακριβώς όπως είχε κάνει κι ο π. Εμμανουήλ. Η χορωδία μας εδραιώθηκε με την πολυτάλαντη κ. Γεωργία Ρακοπούλου Παπαφράγκου που αφιερώθηκε στο έργο αυτό αλλά και της θεατρικής ομάδας. Σεβόμαστε και ευχαριστούμε από καρδιάς και τους τρεις χοράρχες για την ανιδιοτελή προσφορά τους.

Ως Μικρασιάτες συμμετέχουμε στα δρώμενα της πόλης μας, κοινωνικά, πολιτιστικά και βρισκόμαστε πάντα δίπλα σε όλους όσους χρειάζονται βοήθεια, γιατί ξέρουμε καλά τι σημαίνει πόνος, καημός, στερήσεις...

Ο επόμενος στόχος ήταν η Αδελφότητα να αποκτήσει τον δικό της χώρο. Ένα Μουσείο που θα φιλοξενούσε με στοργή τα ιερά κειμήλια, τις δράσεις, σε συνεργασία με την εκπαιδευτική κοινότητα. Με τη βοήθεια του Θεού, τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνού, του τότε Πρωτοσυγκέλλου και νυν Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δορυλαίου και Καθηγουμένου

της Ι.Μ. Αγίας Τριάδος των Τζαγκαρόλων κ. Δαμασκηνού, καταφέραμε να στεγάσουμε τον σύλλογό μας στον χώρο που μας παραχώρησαν στην οδό Σφακίων 25, δωρεά προς τη Μονή της αείμνηστης Άννας Νικολουδάκη.

Ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας τους ευεργέτες μας! Τα εγκαίνια έγιναν από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βρυούλων της Μικράς Ασίας κ. Παντελεήμονα συμπροσευχουμένων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριπόλεως κ. Θεοφυλάκτου, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Σαφίτας κ. Δημητρίου, του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δαμασκηνού και του Πρωτοσυγκελλεύοντος της Μητροπόλεώς μας νυν Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δορυλαίου κ. Δαμασκηνού.

Η λαχτάρα μας είναι να έρθουν δίπλα μας νέα μικρασιάτικα προσφυγόπουλα και να αξιωθούμε να πορευτούμε μαζί και να 'ρθει η ευλογημένη ώρα να συνεχίσουν και να αναλάβουν με σεβασμό και ευθύνη τη διατήρηση της Μικρασιατικής κληρονομιάς.

Εμείς οι Μικρασιάτες είμαστε σπορείς, φυτεύουμε σπόρους, και μέχρι να βλαστήσουν είμαστε δίπλα τους να προσφέρουμε ό,τι μας ζητηθεί μεταλαμπαδεύοντας το πάθος, την αγάπη για τη ματωμένη, αγιασμένη Γη της Ιωνίας.

Φωτοδότρα, ευλογημένη Ιωνία είσαι πάντα στα όνειρά μας και μας ταξιδεύεις στην απέναντι πλευρά του Αιγαίου, την αγαπημένη πατρίδα της ψυχής μας και του ελληνισμού της Ανατολής. 100 χρόνια μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή από το τούρκικο κράτος οι μνήμες παραμένουν ζωντανές γιατί φυλάνε πατρίδες...

Στέλλα Γκοζάνη-Χαριτάκη

Πρόεδρος της Αδελφότητας